

El Col·legi Americà de Cirurgians

per

MANUEL CORACHAN I LLORT

A gran desmoralització a què havia arribat la professió quirúrgica a Amèrica en 1913 i l'ús indegut del títol de cirurgià per molts professionals que sense una preparació sòlida i un entrenament adequat es llançaven a la pràctica quirúrgica, va fer que a voltants del començament de la gran guerra, d'un grup de cirurgians capitanejats per F. Martin, I. Murphy, Finnez i W. Mayo, sorgís la idea de donar una tradició als metges que s'orientaven vers la pràctica quirúrgica. Després d'innombrables reunions a la majoria de ciutats americanes, tingué lloc a Washington en 1922 la primera sessió de constitució d'un Col·legi de Cirurgians que tenia per objecte elevar el grau mig de la professió quirúrgica (qualitat), educar el públic i els professionals en el sentit que per a la pràctica de la cirurgia cal una preparació i un entrenament especial i que sols un membre del Col·legi pot posseir-la degut a les condicions que s'imposen per a col·legiar-se. Hom nomenà un Comitè directiu, del qual formaven part Crile, els germans Mayo, Ochsner, Finney, Matas, Sherman i Martin.

Per a ésser membre del Col·legi calia el títol de metge i de doctor, certificat d'haver treballat tres anys en un hospital, d'haver assistit en un servei quirúrgic i tenir cinc anys de pràctica quirúrgica o mèdica, amb el ben entès que el 80 % d'aquest treball ha d'ésser dedicat a la cirurgia o a una especialitat quirúrgica. El candidat ha de tenir unes condicions morals i ètiques irreprotxables, el seu nom ha d'ésser aprovat pels cirurgians del seu Estat i l'informe elevat al comitè d'admissions del Col·legi. El membre de la societat (fellowship) té, doncs, forçosament una educació quirúrgica completa i en perfecte entrenament.

No és aquesta l'única finalitat del Col·legi, sinó que a més es proposa aixecar el nivell mig hospitalari i per això ha publicat el mínim d'utensilis i aparellatges que tot hospital ha de posseir, les condicions amb les quals els ha d'ordenar i quines són les relacions que s'han de tenir amb el personal administratiu.

El Col·legi s'ha ocupat, també, de problemes d'alta investigació, i així ha creat diversos Comitès que controlen tot el treball que es fa sobre algun assumpte determinat i així, per exemple, existeix el Comitè dels Tumors dels ossos que ha donat per resultat els magnífics treballs de Codman i Kolody; així mateix existeixen els comitès del Càncer, de Fractures, de Medicina industrial, etc., etc.

En aquests temps en què tant es parla dins els medis professionals d'organitzar l'assistència mèdica sota motllos diferents dels actuals, no seria potser interessant d'estudiar els problemes de l'organització dels companys cirurgians sota els auspicis d'una col·legiació forçosa o voluntària?